

кото си йстри́вълз главата, требовало да има търпение: и покалася Отистина заради дерзостта си, което привълз да са препиръ съ Бертолда: И сичките са радовали, защото той са хвалилъ че ималъ голъмо Остроумие, и пъркомъ са пресмыкалъ на сичките дръги: но сега Отъ срамъ недерзалъ да си повдигне нито очите, и малко станало Отъ жалъ да Отиде да са оубеси. И защото билъ вечеръ, Царъ поснажалъ Бароните, а на Бертолда рекълъ, защо на оутренъта да са върне при него, но да въдне нито голъ, нито облечена.

Прекрасна хитростъ Бертолдова, която дойшешъ предъ Царя, въ способъ както мъ рекъжа.

На оутренъта дойшешъ Бертолдоз предъ Царя обявитъ въ ёдна мрака: а Царъ, като го виджълъ така, рекълъ мъ:

Ц. Защо си дойшешъ така предъ мене?

Б. Нели ми рече, да са върни тъм зъранъ предъ тебе въ способъ гдъто да не съмъ нито голъ, нито облечена?